

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.
Három hónapra 5 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.
3 hónapra 3 „ 50 kr.

Egyszeri szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden küldemény Főpincz Vecseyhöz földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési

Öt hasábos petít sorért 5 kr.

Vyitteren megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr.
Hirdetményeket és előfizetéseket lapunk számára ellátja: Pest-Buda: Neumann-íródája, Beesen; Oppeln: A. és Haasenstein-íródája, Brauner J. G., Berlin: Goldberger, Páris: Havas ügynöksége.

Bélyegdíj:

minden bejelentésért külön 30 kr.

Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. — Egyébütt a postahivatalok útján.

A dalmáciai viharok.

I.

A Dalmácia déli részében kitört háboru, ugylátszik, hovatovább szélesebb területen harapózik el, s annál fogva nem lesz érdektelen, ha olvasóinknak Dalmácia stratégiai viszonyai felől lehetőleg világos rajzot adunk.

Mindenelőtt szükség Dalmáciának fekvését és sajátos helyzetét ismernünk.

A dalmátkirályság, mely a magyar-osztrák államnak legdélibb részét képezi, s jogilag a magyar koronához tartozik, az adriai tenger keleti részén terül. A nyári évszakban három nap elegendő arra, hogy az ember gőzösen az egész királyságot hosszában megfuthassa. A mostani nem igen kedvező évszakban ellenben a bóra gyakran dühöng a dalmát partokon, elannyira, hogy a gyakori heves viharok a közlekedést a többi tartományokkal szertelet megnehezítik; s e körülményt a jelen háborúnál nem szabad felednünk.

Az osztrák hadtest, mely most a fölkelők ellen harcol, arra van utalva, hogy Trieszt legyen hadmivételének központja, s Dalmáciát a tenger felől támadja meg, holott jobb volna ellenkező irányban, a tengernek szorítani a felkelőket, hogy a török tartományokbeli segítségétől elválassanak.

A tenger felől való támadás, roppant nehézségekkel jár, mivel az országot harcizás és a fegyverforgatásban eleitől fogva gyakorlott nép védelmezi, s amellet a nép oly szegény, hogy a támadó jóformán csak arra az élelemre van szorítva, mit magával viszen.

Ezek oly tényezők, amelyek miatt Dalmáciának legyőzése nemcsak tömérdek pénzbe kerül, hanem a mostani viharterjes évszakban csaknem lehetlenné válik.

Az osztrák hadsereg gyakran több napon át lesz hadművelésének basisától a tartós viharok által elszakadva, s idejekorán nem érkeztető segédcapatokat nélkülözni kénytelenítettvén, nem egyszer fog válságos helyzetbe jutni.

Ehez még egy másik nemkevésbé hátrányos körülmény is járul, nevezetesen az, hogy oly a dalmáttal barátságos érületű nép lakja a szomszéd-ságot, melynek segélyére számolhat, s ugy Montenegro, mint Hercegovina, a dalmát fölkelők hadművelésének basisaul szolgálhat.

Ausztriának mindig nagy kárára szolgált az, hogy Dalmáciát annak természetes függelékével Boszniával és Hercegovinával együtt nem bírhatta. Most annál inkább éri e hiányt, mert a fölkelők oly szerencsés helyzetbe jutottak, hogy e függelék-ekre minden hadi művelésüknél támaszkodhatnak.

Igy boszulja meg magát — ugymond a „Correspondence Slave“ a bécsi kabinetnek sok évi ép oly szerencsétlen, mint ügyetlen politikája a keleti ügyeket illetőleg, mely egyedül oka annak, hogy Bosnyákország és Hercegovina, — az osztrák birodalomnak alkatrészét maig sem képezik.

Ily viszonyok közt, nem valami kecsesgató a hadviselés egy hadvezérre nézve.

Hogy mikor csöndesül le a Dalmáciában kitört vihar, mely állítólag Oroszországból sem kis mérvben élesztetik, még a közel jövő titka.

II.

A dalmáciai zavarok az osztrák hadtudósok előtt, ugylátszik, csak szunyogdongásnak tartattak,

melyek figyelmet is alig érdemelnek. Legalább az eddigi lépésekből ítélve, nem nagy jelentőséget tulajdonítottak annak, sőt maga a diplomácia sem látta azt egyelőre oly veszélyesnek, aminővé az válni kezd.

Pedig a dalmáták fölkelése hasonló a hógömb-hez, mely egyelőre kicsiny, de a hegytetőről alágördülve új elemeket vesz magához, s midőn megállapodik alant, óriási tömbbé nőtte ki magát.

Dalmácia kis pont ugyan, de a szomszéd délszláv nemzetiségek segédkez-nyújtása által jelentékeny erővé nőheti ki magát. Még most csak mintegy 20 ezer bátor harcizos, hegyi nép, áll szemközt az osztrák hadsapatokkal, de eza sereg maga elég dolgot ad ötszörte nagyobb haderőnek, hogy lefegyverezhesse.

És a benszülötteknek az idő viszontagságai hatalmas szövetséges társai, nem tekintve a helyrajzot, mely amig a dalmátáknak csak előnyös a hadmivételben, az osztrák hadsereg nézve a leg-hátrányosabb.

Most már maga a hivatalos lap is jelzi, hogy a dalmáciai fölkelés napról-napra komolyabb színt kezd ölteni. Stanjevich, Dragalj és Carvike erődök is a lázadók kezébe jutottak; valamennyi nagyobb község, mint szintén Montenegro és Hercegovina szomszédos kerületei, a lázadókhoz csatlakoztak, s az osztrák csapatok csupán Cattaro, Risano és Castelnuovót tartják birtokukban. Boszniában is nagy az izgatottság, s ott, nemkülönbén Albániában és Hercegovinában általános felkelés fenyegető előjelei mutatkoznak.

Eképen a porta is fenyegetve van, s ennek tulajdonítható, hogy — amint hírlik — megengedte volna, mikép az osztrák hadsapatok török határra léphessenek, s hadműveleteiket folytathassák.

Ha ekép az osztrák hadtest a szuzerain Montenegro területére átlép, a háboru kétségkívül nagyobb mérvet fog ölteni.

A montenegrói fejedelem, ki semleges akart maradni, átlátva, hogy ígérését meg kell szegnie, elmenekült Montenegroból, mert a nép zajong és tetteles részt akar venni.

A szláv lapok nagyon élénken foglalkoznak a fölkeléssel, s azt hitetik el olvasóikkal, hogy a keleti szláv népeknek csak egy irányt lehet követniök, azt t. i. mely megszabadítja őket a járomtól, amely alatt oly sok század óta nyögnek.

Csak gyors intézkedés lehet az, mely a föltámadt s már oly komolyan fenyegető viharokat Dalmáciában elfojtja.

Hogy e viharok fegyveres erőszakkal, vagy békés egyezkedés útján lemmének-e könnyebben lecsillapíthatók: fejtsek meg a bölcsék.

Mi az utóbbi — t. i. a békés kiegyezkedés mellett szavazunk.

Magyarország a legközelebből van érdekelve a háboru által. Dalmácia jogilag Magyarországhoz tartozik; annál fogva, érdekünkben áll, a fölkelésnek mielőbb végetvetni. Honvédelmi miniszterünk kerés sulyt látszik fektetni e bajra: különben nem ment volna kéjutra. Félő, hogy hazajövet iszonyu eredményekre találанд. Már is hallatszik, hogy a lázadás szálai Horváth-, sőt Erdélyország határaiba is benyulnak. A 48-ki véres dráma megújulásától tartani. Mit tesz ez ellen a magyar kormány? — Minő lesz felelősségének sulya?!

Ujdonságok.

Előfizetési felhívás.

Előfizetéseket elfogadunk november és december hónapokra helyben házhoz hordással 2 frt, postán küldve 2 frt 50 kr-ával.

Pest 100 mértföldekre Debreczentől. Tegnap vettünk egy táviratot Pestből est-vel 7 óra 25 perczkor, mely Pesten 6 órakor adatott fel; tehát 3 óra s 25 percz kellett, hogy e távirat Debreczenbe érjen; mely is elkésése miatt tegnapi lapunkban helyt nem foglalhatott Utána járván a dolognak, úgy értesülünk, hogy Pesten történt a mulasztás, a mi ellen tiltakozunk, annyival inkább, mert a közönség is kárát valja e hanyagságnak, mely 100 mértföldekre akarja tenni Pestet Debreczentől.

A Mátyás király szobrára. Máramaros megye felhívása folytán, a mai városi közgyűlés gyűléseket határozott, egyuttal kimondta, hogy maga részéről is illendően hozzá járuland. Azonban Pestmegyét felkérte hogy a még 48 előtt a szoborra tett gyűjtések eredményét s hová fordítását tudassa. Egyuttal felir az országgyűléshez s szobortígye felkarolása iránt.

A Révész Imre lemondása folytán megüritt iskolatanácsosi állomást holnap tölti be új választással a városi közgyűlés.

Hamar László lapunk belmunkatársa „Csokonai Emlény“ szerkesztésén dolgozik, mely a Csokonai-szobor leleplezési ünnepély alkalmával boesátatik közre. Kiadója a vállalatáról előnyösen ismert helybeli könyvárnos ifj. Csáthy Károly leand. A csinos kiállítású kötetecske három fényképet is hoz, melyek Gondí és Egei jeles műterméből fognak kikerülni. E képek a következők: 1. A Csokonai szobra. 2. Csokonai síremléke. 3. Csokonai lak- és halálórási háza. E mű mindenesetre érdekes emlék lesz a hazai ünnepélyre összegyűlt idegen vendégek számára; tartalmáról később még meg fogunk emlékezni.

Ifj. Csáthy Károly kiadásában megjelent, s szerkesztőségünkhez beküldetett Imre Sándor helybeli főiskolai tanár „A Magyar irodalom és nyelvi rövid története“ című iskolai használatra szánt munkájának második javított és bővített kiadása. A jeles képzettségű szerzőnek e valóban becses művét „Irodalom“ című rovatunkban később majd részletesen fogjuk ismertetni. Egyelőre elégnék tartjuk felhívni a komolyabb olvasmányok barátainak figyelmét eme érdekes irodalmi ujdonságra.

Sue Eugen „Bojgó zsidó“ című híres regényének három első füzeté már sajtó alatt van, s az e hó végén fog meg jelenni. Az előfizetési felhívások pár nap mulva küldetnek szét Lauffer Vilmos kiadó könyvárnos által.

Beküldetett. E hó 1-én este 6-7 óra közt a czepléduteza elején levő 2-ik sz. háznál egy ott lakó egyen boros állapotában nejt s a háziakat töltött pisztolyal úzóbe ezek nagy rettegés közt csak futásban kereshettek menedéket, egy véletlen oda érkezett a zavart rendbe hozandó a városházhoz ment, a hívőre szállítására segélyt kérendő. Azonban onnan evel utasított el, hogy nincs egy hajdu sem itthon mind a temetőben van. Gyönyörű egy eljárás! (Ha igaz, a Szerk.) Egy jelenvolt.

Városi közgyűlés.

(November 3.)

Bihar megye ismeretes átirata általában pártolatni, s az országgyűléshez tárgyan kérvény határozottatni, melyet főjegyző, helyi érdekeink z idomítva elkészítvén, az helybenhagyott. Több kevésbé fontos miniszteri leirat tudomásul vétetett Iskola tanácsos Folyire nézve, ki folyvást a polgármesterhez intézi leveleit, a törvény értelmében kimondatott, hogy a városi közönség czimmet ilyen átiratában.

Főtárgy volt a gáz-szerződés tárgyában elnevezett küldöttség jelentése, és a küldöttség által előterjesztett szerződés, melyek felolvastattak, érdemileg

helyben hagyattak, a küldöttségnek általában, különösen Geleczey Pál tanárnak, ki a legnagyobb erélyt, lankadatlan szorgalmat tanusított ez ügy körül. — méltó elismerés nyilvánított; — azonban a szerződés, alakiságok átvizsgálása tekintetéből küldöttségnek adatott az ki, mely az e tekintetben nagy erélyt kifejtett tanácsnak Harsányi Gábor elnöke alatt, s tisztii ügyész közbejöttével teendő munkálatáról, jelentését holnapra adja be.

A szerződésnek egyébiránt a városra és lakosságra nézve egyszerűen hasznos pontjai vannak, melyek anyagi és szellemi tekintetben a későbbi nemzedékre is kiterjednek.

Péld: az új szerződés szerint 1000 angol folyó láb gáz utáni elpárolgás nem számítathatik többre 1 1/2 köblábnál; a 306 gázlámpát 310-re kiegészítő 4 lámpa megcsináltatása az augsburgi vállalkozó társulat kölcségén történik; az előbbi szerződésben a gáz-gyárnak évenként kikötött 900 öfa adásától a város fölmentetik; — a 410 lámpa után a régi szerződésben foglalt fokozatos lángemelkedésérti fizetés eléréstén, a város nyolcszázézer óránál többért fizetni nem köteles; a város fentartja, hogy a 410 lámpát 43 óra emelheti, ugyhogy a 800.000 órai világításba ez is beleértetik; a lámpákat 45 percz helyett 30 percz alatt kell megnyújtani a kikötött idő után: az öszfogyasztásban beleértetik a magánosok általi fogyasztás is, és 10 millió köbláb gáz fogyasztása esetére az ár mérséklendő lesz; a gázgyár elleni büntetések, mulasztás esetére, szigorítottak; újvilágítási módszer felállítására esetére a társulat köteles a város kívánatára 2 év alatt azt behozni, különben a szerződés felmondatik, magánosok is készíthetnek gázt s azt közvetlen szomszédaiknak is eladhatják; a társulatnak végleg átengedett gyári helyiség ideiglenes czimmal fog biratni; a gyár eladása a város belegegyezése nélkül nem lehet; a szerződés 1900-ik év december végéig tart; ha azonban még azután 20 évre meghosszabbíthatik, 1920-ik évben a gyár ingyen a város tulajdonává válik. — Ezen több apróbb előnyök szakértők véleménye szerint 300.000 ft. körüli hasznót eredményeznek a városnak; a mi mutatja, hogy az alkotmányos hatóság buzgalma csak e téren is igen nagy hasznót tett a városi közönség javára.

Színházi szemle.

(*) Kedden, november 2-án adatott: A szevilliai borbély. Vig opera 2 felvonásban Rossinótól. A színház ez este nagyon kevés látogatót fogadott be, minek oka, hihetőleg a rogtón beállott rossz időben keresendő. Lám ez a „sors keze!” mert hiszen oly kevés alkalmunk van operát hallgatni, hogy valóban a ritkaságok közé tartozik, ha a játéksorrendben egy-egy dalmű akad meg; most egy classicus dalmű kerül színpadra s ime véletlen megfosztja közönségét. Almavivat Fekter énekelte, szokott bravourjával, ő neki e szerep kenvence, meg is látszik élnék játékán. Figaróban Mezei tett kísérletet; de úgy látszik öreg legény már ő ahoz, e fürge borbély több elevenséget igényel. Hangjának maradványait, né-

T Á R C Z A.

Születés és vagyon.

Mühlbach Louisa beszélje.

(Folytatás.)

„Nem, nem akarom, nem lehet azt neked megmondanom Mayer Anselm, mert épen arra esküdött meg, hogy megöli magát, ha neked azt megmondom. De én nem is mondtam azt meg neked, s ő tudja azt jól, mert itt volt, és mindent hallott, a mit veled beszéltem. Így nem ölte magát a Majnába, hanem bizonyosan Tettenborn grófnőnél lesz.

„És én megyek Baruch atyus, visszahozom őt onnan, keresni fogom őt mindenütt, s nála nélkül vissza nem térek. Elj boldogul!

Erre egyet intett bucsu képen fejével, s kiugorván a szobából, kihírogant az utcára és sietett előre, előre feltartóztatlanul. Nem gondolt avval, hogy szobácskájának ajtaját elfeledt bezárni, hogy ott számos éven át keservesen keresett, s megkúporogtatott filléreit őrizetlen hagyta, s hogy az aztalán a sok üzleti könyv táva hevert; semmire sem gondolt, csak arra, hogy Gudulát felfogja keresni, s hogy életét áldozza arra, hogy őt feltalálja.

Szép világos, csillagos éj volt, a hold nagy tányérral büszkén fényelt az égboltozaton, s szende fényével kísérni látszott utján a magánoson előre sietőt, kinek előre haladó árnyéka, mintegy táncolni látszott előtte, mint ha nem is árnyéka, hanem kísérelője lett volna, ki még inkább sietett Gudula felkeresésére, mint ő maga. Az árnyék eszébe jutatta az ifjunak, hogy Gudulának is árnyéka volt az, mit utoljára látott, s fájdalommal szomorúság szorította el keblét.

„És ha akkor utoljára láttam volna őt?” sohajtott fel, „ha most végkép eltávozott, s árnyékával örökre elbucszott volna tőlem?”

„Nem, nem!” kiáltá hangosan, „meg kell őt találnom, vissza kell őt hoznom, mert, —

Miért akadt meg a szó torkán? Miért állott meg egyszerre, hirtelen, mezdulatlanul, mintha oda lett volna növe a földhöz? Mi volt az, a mi őt gondolatban annyira kezdte foglalkoztatni, hogy a folytán elfelejtett tovább haladni, hogy még mindig ott állott, bámult a holdra, mintha annak ragyogó arcától ohaj-

hol ügyesen használta fel. Miskovics Irma Rosinát adá, rendkívül bágyadtan személyesítvén a doktor gyámleányát. Csak egy kis elevenséget bírna játékába önteni, akkor a közönség mindjárt rokonszenvesebben fogadná. Neki szép hangja van, trillái correktek, bár intonatioja gyakran kifogás alá esik. Vincze Bazilioban móríoskodott. Philipovics Dr. Bartolót játszta még pedig kevélyes humorral.

Fővárosi értesítő.

— A pesti honvéd zászlóalj zászlója szentelésének ünnepélye vasárnap délben ment végbe Budán, a minek híre a fővárosokat annyira felvillanyozta, hogy a Sz. István, vagy más nagy nemzeti ünnepélyek alkalmával sem lehetett nagyobb élénk-éget látni. Egyfelől a honvéd név iránti kegyelet, másfelől a zászlóanya — Ő felsége a királyné iránti tisztelet vonta össze a nagyszámú közönséget, 11 órakor állítottott fel a zászlóalj teljes díszben a díszterén Horváth János honvéd ezredes és zászlóalj parancsnok parancsnoksága alatt; már megérkezésük előtt nagy néptömeg lepte el az utcákat. A vártemplomban a ministerek, mágnások, számos nevezetesség, tábornokok, törzs- és főtisztek a sorkatonaságtól, a két főváros képviselői, a csapatokhoz még be nem osztott honvéd törzs- és főtisztek összegyűltek. A hercegprimás számos papi segédlettel várta ő felségét a templomsarnokban, ki is 11 óra után érkezett meg József főherceggel kétfogatu udvari kocsi, mire a honvédzászlóalj tisztelgett. Az udvari kocsi ő felségével gyorsan rohogott el a zászlóalj előtt; a parancsnok ezredes kivont karddal ő felsége kíséretében lovagolt.

Azután ő felsége a templom főoltáránál emelt trónra lépett, körülvéve a főudvarmester- és udvarhölgyektől. A primás herceg misét olvasott, és azután a szertartásos áldást elmondta az egy asztalon fekvő zászlóra. A zászlóalj a mise nevezetesebb részeit fegyvertisztelgésekkel kísérte. A hercegprimás a zászlótartóhoz és parancsnokhoz intézett beszédében emlékeztette őket, hogy a kezeikre bízott kincset — melynek fölszentelésénél ő felsége a keresztanyaságot elvállalta, és dísz-zalaggal fölkesztette, a hon és szabadság minden ellensége ellen vértökkel is megöltalmazták, és jó hírben és becsületben megőrizve fennen lobogtassák. Azután a zászló nyelvébe ünnepélyes szegverések történtek a hercegprimás és a miniszterelnök helyettes b. Eötvös József által ő felségeik nevében, József főherceg s többek által, mi alatt a pesti zenekedvelők egytelének kara által a Thern Károly által szerzett honvéddé a sikerülten énekeltetett el. Mi alatt a zászló a templomból kihozatott, Horváth ezredes a zászlóaljhoz lelkes beszédet tartott, a honvédek aztán a zászló esküt elmondták, mire erős éljenzések következtek. — Délután 3 órakor a honvéd tisztikar a szécsényi-ligeti vendéglőben nagy társasághoz gyűlt össze, hol a lelkes felköszöntések nem hiányoztak, melyek sorát Horváth ezredes nyitotta meg, köszöntvén a királyra és királynéra. —

tott volna magyarazatot, azon egészen váratlan, nem is sejtett valami felől, mit hirtelen szíve mélyében felfedezett? Mi volt az, a mi hirtelen megdicsőítette arcát, s szemeiben isteni tüzként fényelt és tündöklött? Felfogta tehát végre azon titkot, mely lelkében oly soká nyugodt ismeretlenül. Hát az aggodalom, a fájdalom Guduláért, leszakította végre azon leplet, mellyel e mindennapi együttét, s a gyermekkor közös emlékei szívé körül borították?

Mintegy önkívületi lázas lelkesedésben égfel emelte két karját, s ajkai egy pár szót remegtek, de olyan lassan, és oly titokteljesen, hogy azt csak a hold és a csillagos ég hallhatták. S ekkor hangos rivalgás szabadult ki kebeléből, mert Memnon oszlopa érintve volt a nap első leány sugarától, s énekelni kezdett az.

Gyorsabban sietett előre, mintegy röpkölő szárnyas léptekkel, a hallgatag, kihalt utcákon, melyeknek csendét semmi nem zavarta meg az éji ör egyhangu énekén kívül, ki az éjjel utáni első órát hirdető. Rohant ki azon kapun át, mely a belvárost határolván az új telepre visz.

„Itt vannak az új telepek! Ó istenem, istenem, engedj hogy megtaláljam a kérdéses házat, hogy megtaláljam, meg mentsem őt, ha veszélyben van, hogy vele együtt hallhasak, ha talán megkell halnia.”

És rohant tova, lélegzetét eméztő sietséggel a hallgatagon, nagy fekete koporsóként ott fekvő nyári lakok mellett, melyeket a hold mintegy ezüst halotti takaróval borított be.

Rohant mellettök, rohant, hisz ezek nem érdekelték, rohant mind addig, míg el nem ért az utolsó nyári lakhoz, melyet keresett.

Megérkezett oda, ott állott előtte, lihegve, alig lélegzve már, s halálos borzalommal szívében tekintett arra, mert az is oly hallgatagon, oly pusztán terült el ott, sötét ablakjaival.

„Hol van Gudula? Ó atyám Istenem, Gudula merre van? Tudnom kell, meg kell őt találnom, ha bár az egész világot fel larmáznám álmából.”

S rángatni kezdé a csempéit, oly erővel és megszünds nélkül, hogy végre a főküppu melletti kis ablak megnyílt, s dühös menyörgő félfilang kérdezé, hogy mit jelentsen ezen lárma, s ki bátorodik az éj nyugalmát megbáborítani?

„Azt akarom megtudni,” kiáltá Mayer Anselm ingerült hangon, „hogy Gudula a nyári lakban van-e még?”

— A halottak napján a kerepesi temetőben nagy néptömeg gyűlt össze; a tolongás oly nagy volt, hogy a sokaság száma 20—30 ezerre tehető. A honfui kegyelet szép nyilatkozataira találtunk egyes jelesein sirjai körül; Woronyiczky sirjánál Petrovics tanár-jelölt a honvédekénél Hegedüs iró, Forinyákéknál Krausz jogász tartottak emlékbeszédeket. Majd minden sírnál lámpa és fátyla világítás emelte az emlék-ünnep fényét.

Belföld.

*** Elek, aradmegyei gazdag mezőváros nem igen buzógkodik a népnevelés ügyében. Tíz év előtt már 6000 frnyi tőkéje volt egy új iskola építésére, s vettek rajta gőzmalmot s e mellett a fenálló két osztályu vegyes iskola egyikében most tanító sincs 400 tanonc mellett egy tanító! Nincs ember az egész nagy gazdag városban, ki érdekelttséggel viselkedne a népnevelés szent ügye iránt. Ezekről panaszkodik a keserűség hirlap utján egy odaváló polgár.

*** Szegeden egy tisztességes ruhába öltözött fiatal leány volt ez, kit bizonyos hajós legény Györfői szállított ide magával; halála okát még nem tudják, sőt az sem bizonyos, miért csábitott Szegedre a szegény leány.

*** Az országutak ellen minden felházasz emelnek, sok helyen oly rosak azok, hogy lehetetlen rajtok járni; főleg Szatmárban igen kevés gond van erre fordítva, míg Szepesmegye a legjobb országutakkal dicsekedhetik.

*** Király ő felsége Horváth Mihály történeiszűnkét, és volt csanádi püspököt a tribunicz választott püspök címével díjmentesen felruházta.

— Pécsen egy ismeretlen a vasuti sínekre feküdt, midőn a vonat érkezett; ott keresve halálát; a mi be is következett, a kerek alatt darabokra szagatva halt meg.

— Darány és Barcs közt a napokban oly vihar dühöngött, hogy a táviráfákat ledöntötte; mi miatt a vonatok meg kelle állani.

*** Szeged haladni akar. E városból készül most Pestre egy küldöttség, mely a kormánytól kérni fogja, hogy egy gazdasági tanintézet, egy földtanoda és egy váltótörvénysek felállítását engedélyezze.

*** Hazánk déli részein már leesett a hó, még pedig arasznyi vastagságban fedte a földet. A dunántúli vidéken is megjelent már a tél ezen hírnöke. Saját tudósításaink szerint, városunkhoz legközelebb még Nagyváradon e hét elején esett le a hó.

*** Erdély ország képviselve lesz tehát a szabadelvűek decemberben tartandó nápolyi zsinatján. Dr. Krasser E. fog oda, mint képviselő utazni, s a mi az egészben legszebb, az uti költségek fedezésére már igen szép összeg gyűlt be — névtelen adományozóktól.

*** A kolozsvári orvosi tanintézet ez évben növekedett, a mennyiben az eddigi három évfoly-

„Gudula? ki az a Gudula?” Kérdezé a kapus haraggal.

Gudula, Schnapper Baruch leánya, Tettenborn grófnő varrónője. Ma este jött ide, hogy a munkát hazra hozza, s nem tért vissza többet. Tehát itt kell lenni, én azért jöttem, hogy haza kísérem!”

„Ostobaság! Itt volt de már elment! Azt hiszed talán, hogy a grófnő a zsidó leányokat vendégekül szokta tartani? Ki tudja merre kóborol? Menj csak haza, az őrző azóta megcsipte valahol, s haza is vitte.”

A szitkozódó kapus épen beakarta már zárni az ablakot de egy erőteljes kar megakadályozta azt, s a haragtól reszkető hangon hangzott a meglepett kapus fülébe: „Ha láthatnám arcodat, megérezném undok szádon, mely oly nyomorult szavakat beszélt, öklömet. Holnap majd nappal eljövök, és jaj neked, ha akkor is ily gyalázatos rágalmakat mersz ajkaidon kibocsátani! De most megfogod mondani, hogy mi lett Gudulából, vagy segítségért kiáltok, az egész szomszédságot fellármázom előhozom, a városi őrséget, hogy a nyári lakot katasza ki. Mert Gudula ide jött, és még nem ment haza. Adj tehát nekem felvilágosítást, mert neked tudnod kell, hogy mi lett belőle.”

„Te pedig örült vagy, hogy ily ostobaságokat kívánsz és beszélsz!” kiáltá a kapus a düh rekedt hangján. „Még csak az kellene, hogy én minden varró leányra ki ide munkát hoz haza, gondot viseljek! De ez esetben bizonyosan tudom, hogy Gudula, a kit zsidó királynőnek neveznek ismét elment. A grófnő épen menő félben volt, ugyhogy együtt jöttek le a lépcsőn s én hallottam, a mint a grófnő a leánynak mondá: „gyermekem, ha a virágokat szereted megengedem, hogy a kertbe menj, s köss magadnak egy bokréttát. A kertből kimehetsz azon kis ajtón át, a mely a kert falán kivezet; az ut is rövidebb arra.” És ekkor Gudula lement a kertbe, s a hátsó kis kapun távozott el. Ez minden, a mit tudok, de most ám takarodjál innen, mert ha még egyszer visszajönni merszszel, reád uszítom a két szelindeket, s akkor ám lásd, hogy mint bánnak el veled!”

S Mayer Anselm karját egy hatalmas kéz vissza taszítá, s az ablakot berántotta.

A fiatal ember egy percze mintegy dermedten, tanácsolatlanul állott ott. Mit tegyen? mihez kezdjen? Hol találja meg azt, kit keresett? hova fordítsa most lépteit?

Tehát a kerten át távozott! Nem a rendes uton tért haza? Tehát neki nem szabad azon visszatérnie. Azon uton kellett keresni, a melyen elindult.

yamhoz még egy negyediket is fognak életbe léptetni. A közoktatási ministerium pedig egyúttal azon elonyos joggal is felruházta a nevezett orvosi tanintézetet, hogy ezután sebész-mestereket is avathasson fel.

Külföld.

Dalmátiai csatáról.

Az október 23-án, Trinita és Gorosda erődök mellett vívott csatákat egy szemtanú következőleg írja le: mintegy déli 1 órakor nagyobb csapatokban csatlakoztak, felhasználva a sziklával fedett utakat, s a tüzelést azonnal megkezdték az erődök ellen, melyek mindegyikében 50-60 főből álló őrség volt, kik is erősen viszonyozták a lövéseket, és sok veszteséget okoztak a főlkelőkben. Mindamellett is alig tarthatták volna meg az erődöket, ha 3 óra körül egy zászlóalj Ferenc Károly gyalogság segítségére nem érkezik Cattaróból. A főlkelők kik mintegy 12-1500. voltak s igen jól valószínűleg vezetve, a legkeményebb ellenállást fejtették ki, mig nem egy zászlóalj Ernest gyalogság érkezett ismét az erődök fölmentésére. Tehát az 1200-1500 főre tehető főlkelők ellen, az erődökben levő védőrségen felül még két zászlóaljnak — 2000. ember körül — kellett harczra kelni, hogy visszavonuljanak. A zászlóaljoknak 10-15. a főlkelőknek pedig az 5 órai harcz alatt, 70-100 halottjuk sebesültök lett volna.

Konstantinápolyból november 1-én Ő Felsége a király Áthébe utazott.

Folencz. A kamarák e hó tizenhétedikén összehívták.

Ragusa november 1-én Auersperg herczeg elindult Bécsből ide, a Dalmátiai hadcsapatok vezényelét átvenni. — A csapatok több oldalon erős állást foglaltak, minek következtében Zupából küldöttség jelent meg, meghódolás iránt; remény mutatkozik a békés kiengyelítésre.

Páris nov. 1. A francia kormány komolyan figyelmeztette a Montenegrói fejedelmet, a semlegesség fenntartására.

Néhány nap óta az egyenes választások behozatala a szász és a badeni országgyűlés előtt és tárgyalás alá került. Az első e kérdést szabadelvű szellemben oldotta meg, a dreszdai képviselőkamra elhatározta, hogy az egyenes és általános választások fognak behozatni; míg a badeni országgyűlés, mely leginkább az ugynevezett nemzeti szabadelvűekből áll, nagy többséggel vetette el, az egyenes választások behozataláról szóló indítványt, hanem továbbra is titkos választás utján választó férfiak választanak, s a képviselőket ezek nevezik ki.

A törvényhozó testület már semmi esetre nem nyílik meg e hó 29-ke előtt, e kérdésben a minister tanács legközelebb véglegesen határozott, s a 29-ki megnyitás mellett maradtak meg.

Az angol primier ministernek Gladstonnak nemrégiben azon szemrehányást tették, hogy következtelen önmagával, mert a fiének megkegyelmezésének ellentáll, míg 1861-ben minden lehetőt elkövetett, hogy a nápolyi fogházakban levő politikai elítéltek szá-

badon bocsátatását kieszközölje. Erre Gladstone egész a találóan felel, hogy a foglyok Nápolyban minden törvényes eljárás nélkül lettek bebörtönözve, míg a fiának felett jogi uton, az ország törvényei szerint, szabadon és nyilvánosan ítéltetett. Ezt a „N. Fr. Pr.“ a cscheknek, kiket osztrákfiéneknak nevez, figyelmébe ajánlja, mert ezek is szüntelenül amnestia után kiáltoznak, bár őket több terjedelmes büntetés elengedés csak arra batorította fel, hogy vakbuzgóságokban még inkább megerősítve kejenek ki mind az ellen, ki német nevet visel.

A spanyol kormány azon nyilatkozata, hogy a zsinatnak bekövetkezendő határozatait semmiben sem veszi, Florenczben utánzásra talált. A mint Manabrea egy köriratából kitetszik, az olasz kabinet, az oly zsinati határozmányokat illetőleg, melyek az ország törvényével és a korszellemmel ellenkeznek semmisenek nyilvánítja. Az osztrák részről ily lépés a N. F. Pr. szerint felesleges, mert magában érthető dolog, hogy a zsinat határozmányai Ausztriára nézve, csak a legkisebb mértékben sem bírnak kötelező erővel.

Legujabb

Bécs s, nov. 2. A mai „Wiener Abp“ megerősíti Auersperg vezérőrnagyunk csapat-parancsnoki minőségben Cattaróban küldetését, ki rendkívüli teljhatalommal látatott el.

Zára, nov. 2. Dalmátia helytartójánál egy 30 személyből álló küldöttség jelent meg Zupából, mely meghódolás ajánlott és bevallá, hogy nem az utonczozás kérdése, hanem a szerb és szláv részről való bujajogtatás okozta a főlkelés. A pópák és más izgatók fanatizáltak a népet, a menyinyiben idegen segélyt helzettek kilátásba, a főlkelők elvanuak kedvetlenedve és meghasonlottak. A cs. csapatok ma előbbre nyomulandnak.

Cattaro, nov. 2. A montenegrói fejedelem óvatossá tesz azon gyanúsítás ellen, mintha a főlkelőket ő gyámolítaná. A fejedelem ismét megengedi a montenegróinak a catarói bazár látogatást, és élelmiszerek kivitelét. A csapatok ma vonulandnak előbbre Budua felé.

Madrid, nov. 2. Silvga és Ardamaz lemondása elfogadtatott. Martoz külügy, Figuerola pedig pénzügyministerré nevezetett ki.

Köszgazdaság.

(E.) Debreczen, novem. 2-kán tartott hetivásár. középár mérőnkint: buza 5 ft 80 kr, kétszeres 3 ft 27 kr, rozs 2 ft 42 kr, árpa 1 ft 80 kr, zab 4 ft 65 kr, tengeri 2 ft 15 kr, köles 2 ft 42 kr, kása 4 ft 80 kr, 1 zsák burgonya 1 ft 60 kr, 1 mázsa szalonna 32, 55, 54 ft, 1 mázsa hajt 54, 55, 56 ft. — Időjárásunk, tegnap delután havaseső, ma már hideg szeles, még mindig több esőre mutat.

A strucz, mint európai háziállat.

(Vége.) A 11 tojásból kettő a kiköltés előtt eltört.

Az ülés 44-ik napján már egy fiók struczot lehet látni a fészeken. Bouteille igazgató, a legnagyobb kíváncsiságtól ösztönözve, a struczokat a fészekből leszállásra készítte, míg két — tojásból kiemelt fiók volt látható. A többi hét tojásból, három megzárt s kivettett s négy a fészeken hagyatott. Mihelyt megengedtetett, a him azonnal ismét elfoglalta helyét. Négy nap múlva a fészekbe meghagyott tojásokat új vizsgálat alá vették, s ezek is zápnak találtak.

A kiköltött fiókok másnap már a fővényt is rágták, s az elejük rakott főtt tojást és kenyeret csipkedni kezdték, úgyhogy táplálhatóság legkisebb aggályra sem adott alkalmat. Eleinte oly nagysággal voltak a fiatal struczok mint egy nőtény vadkacsa, melyhez alakilag is hasonlítottak; de már 14 nap múlva meganyira nőttek s mindenhová követték nemzőiket; turkáltak a fővényben s ha észrevették, hogy a nagyok ételmet találtak, azonnal azokhoz futottak. A nőtény, mely a költésnél oly közönyösnek látszott, a leggondosabb anyának tünt föl s folytonosan szemé előtt tartá fiát, s ha ha hangukat hallá, mely a fiatal pulykákéhoz hasonlít, azonnal mellettök termett.

E félig szelidített struczok eszerint nem érdemlik meg a vádat, hogy a költésre oly kevés figyelmet fordítanak, mivel az ő testamentom írói is kárhoztatták, a mint némelyek állítják.

Eleinte félnékek voltak, de csak hamar megszeldültek, épenugy mint házi állataink. Így például Grenoble-ben ama nő ki emadarak feletti gondoskodással volt megbizva, ölébe vette a fiatalokat, anélkül hogy e miatt az öregek rossz kedvet tanusítottak volna, míg ha idegen ember vagy állat közeledett feléjük, azonnal ingerültségbe jöttek.

Bouseille azt mondja, hogy habár több év során át nem mindig kedvezőleg ütött is ki a tenyésztési kísérlet, mindamellett is, tekintélyes strucz-csoporttal díszkedhetik, és a honosítás eszméjének kedvező erővel elvitázhatlan.

A jöreményfokán is sikerültek a strucz-tenyésztési kísérletek. Ott már 7-8 hónapos korukban éjjel nappal szabadságukra hagyatnak, magoknak kell élelmüket megszerezni, s csak olykor kapnak valamit, hogy a helységtől el ne szokjanak, s el ne vaduljanak. Nagyobbára kukoriczával élelmeztenek. Nagyon szeretik a tövises körtéket, s az aloe magvát, ha a levelek lehullottak.

Az apró struczok darabokra vágott levelekkel, mindenféle növényvel, répával, s csalánal élelmeztenek.

Ha tekintjük, hogy a jöremény fokán a strucz-tenyésztés époly jövedelmezőnek tartatik, mint a merinonyáj tenyésztése, eleget mondottunk arról, hogy bebizonyítsuk, hogy a strucz meghonosítása által oly iparagat nyerünk, mely a földtekének sok helyén sikerrel üzhető.

Bécsi tőzsde, nov. 3. Cs. arany 5—91, ezüst 122—

Minden attól függ, hogy azon utat eltalálja, hogy a kis ajtót meglelje, mely a parkból kivezetett.

Megkerülte szaladva a nyári lakot, elérkezett annak a hátsó részéhez, hol a park határolá. Egy magas kőfal, melybe felül hegyes vas szegek voltak verve köríté a kerteit. Ovatosan, vizsgálva csuszott a fal tövéhez.

Oh hold, hold, légy most könyörülettel, világíts most tisztán és fényesen, oh ne vess árnyékok e falakra! És a hold könyörületlen volt, megvilágított minden követ, minden rovátkot a kőfalon, — megvilágította a kis kaput és, mely a falnak legvégén volt.

Megtalálta azt, „Ez tehát azon ut, a melyen Gudula eltávozott. De vajon eltávozott-e? Vajon valóban már hagyta-e a kertet?

És mint villám cikázott át lelkén az, mit Gudula Baruch atyusnak mondott, hogy a parkban egy pavillon van melyben egy egész család el lakhatna.

Ha talán Gudula ezen pavillonban lenne? Ha oda hozták, ha ott letartóztatták volna! Nem ismerőse az ögrófi Tettenborn grófnőnek? Nem látta e ott az ögrófi, ki hirhett csábító a ki Gudula arczképét megvásárolta? S lehetett e azon képet látni, a nélkül, hogy az eredetibe halálosan bele ne szeressünk.

A dühnek tompa kiáltása hangzott ajkairól, s rettenetes erővel rázta meg a kaput; és az engedett; a ráz teresze felugrott, az ajtó megnyílt, s Mayer Anselm belépett a kertbe.

Egy út, mely mindkét oldalán cserjékkel volt bevezve, feküdt előtte, meg indult azon, s minden fele fűrészeve haladt szilárd léptekkel előre, mindenütt keresve az épületet. de sürű cserjéken kívül egyebet nem látott.

De ime, a cserjén át, hirtelen mint egy fényes csillag villámlik át valami. „Világ, világ! Tehát ott fekszik a pavillon, s ott valaki ébren van! ott még gyertya ég a szoba ablakában.“

Egy kis keskeny ut mely a cserjésbe vezetett, felűnt előte. Sebese szaladt azon előre, s végre egy szabad tere ért.

Annak közepén emelkedett a pavillon, ablakai ki voltak világítva, Mayer Anselm megállott, kelle lihegett, s mintegy lélegzet után látott kapkodni, s zemeit lángoló tekintettel mereszté az épületre, mely talán felvilágosítást ad Gudula eltűnésének talánya felől.

És ha nincs ott? Ha ezen utolsó reménye is hiú ábránd lett volna? Oh akkor, oh mihez kezdjek akkor? A mint így okoskodék magában, úgy tetszett neki, mintha

zajos perelő hangok ütötték volna meg fülét, melyek a pavillonból jöttek.

Nem késlekedett tovább, hanem lassan, óvatosan előre haladt. Semmi nem mozdult meg körülötte, semmi nesz nem hallatszott; a pavillontsenki nem őrizte. Egészen közel juthatott ahhoz, a nélkül, hogy valaki feltartóztatta volna. A földszint kivilágított ablakai ugyan annyira magasnak feküdtek, hogy azokon át a szobába be látni nem lehetett. De a három világos ablak közül a középső előtt egy erkély volt, a mely mellett, karsu akácfa állottak. Mayer Anselm egy párducz ügyességével mászott fel azokon, s vigyázva átvette magát, az erkély párkányára, s leereszkedett arra.

Szive oly viharosan dobogott, hogy annak minden egyes dobbanását érezé, meg kellett fogóznia az erkély karfájában, hogy el ne essék, előbb össze kellett minden erejét szedni, hogy bátorságot nyerjen. nyugodtnak és esélyesen lenni.

És a hangok mindig hallatszottak tovább-tovább, tisztán ki lehetett venni, hogy egy férfi és egy nő élénk beszélgetésben voltak egymással. És a nő hangja oly ismeretesen, oly kellemesen érinté fülét.

Gudula hangja volt az. Éjt tehát és pedig néhány lépésnyire tőle. Megtalálta tehát őt. De hátha nem kényszerítve időzik a Pavillonban? Hátha önként követte azon férfit, ki most a szenvedélynek lázas hangján beszélt?

De ki lehet ezen férfi? Mit beszélhet hozzá? Mayer Anselmnek azt tudnia kellett, ha ennek tudása végromlását vonta volna is maga után. Lábjegyen lassan egész az ablakig lopódzott. A függöny félre volt húzóva, így az ablakon át egy fényesen butorozott, s pazar fényvel világított szobába látott, de ő csak Gudulát látta, kivilámló szemekkel, kipirult arccal állt a szoba közepén, s előtte egy szép ifjút arannyal himzett egyen ruhában, ki térdein feküdt előtte, s eső kifejezéssel tekint reá.

„Nem akar nekem megbocsátani Gudula? Még mindig haragszik rám?“ Kérdé gyengéd, reszketeg hangon.

„Igen,“ kiáltá Gudula hangosan és nemes haraggal, „igen én haragszom önmre, s fogok is haragudni, míg élek, soha nem fogok önnek megbocsátani. Mi adott önnek jogot arra, hogy engem, mint foglyot bezárjon, serőszakkal akadályozza távozásomat, s nem enged atyámhoz visszatérnem. Adtam-e én önnek erre enge-

delmet, batorítottam-e önt, csak egy mosolylyal, egy tekintettel fel ezen vakmerőségre!“

„Nem Gudula te azt nem tetted. De te szép, te imádozt gyermek, hát hányszor ismétlem még, hogy szeretlek, hogy imádlak, hogy meghalok, ha szerelmemet nem viszonzod. És én téged nem máról kezdve szerlek, hidd el Gudula, nem egy perc szeszélye ez érzélem! Szeretlek téged már hónapok óta, azon perctől fogva, s minden arczképedet először megláttam!“

„Megátkozom azon kezet, mely azt festette!“ kiáltá szép Gudula szenvedélyesen. „Útálom azon képet, mely e meggyalásznak indoka lett!“

„En pedig áldom azon kezet, a mely azt festette.“ mondá az ifju tiszt, „oh mennyire szeretem azon képet, mely pedig csak gyenge visszahúzóása a te szépségednek: Mióta azon képet birom, szeretlek téged s minden gondolatom minden igyekvésem oda voltak irányozva, hogy annak csodálatra méltó eredetijét bírhasam. Csak a te kedvedért vettem Gudula a nyári lakot, csak a te kedvedért költöztem ide egyik megbízottamat. Oh én jól tudtam azt, hogy te a mily erényes ép oly ártatlan vagy, s a milyen szigorú, ép oly késlelhetlen. Ezt mind kiolvastam volt arczodból, tudtam, hogy a félnék özet előbb megkell szelidíteni mielőtt az az őt üldöző bátor vadász szemébe nézni mer. Te enél fogva eleinte csak Tettenborn grófnőt láttad, csak ő hozzá jöttél, hogy neked megbízásokat adjon; te soha nem láttad azt, hogy én, mig te az elfogadó teremben a grófnővel beszélgetél az ajtó hasadékán lopva lestem reád; el ragadtatva a te bájos egyszerűség, a te varázs kellemeid által, s tekintetemmel majd elnyeltelek, és még sem merte hozzád közeledni. De tegnap már nem bírtam tovább kitartani. Hallanom kellett valahára hangodat, látnom kellett szemeid bájos tekintetét, s midőn azt elértem, megesküvém, hogy az elhatározó pillanat eljött!“ En gyűlölöm önt, s megvetem azon becstelen aszszonyt, ki önnek e merényben segítségére volt. És most nyissa ki ön az ajtót, s engedjen távoznom!“

Künt pedig az erkélyen egy másik ifju térdelt, könnyek állottak szemében, s mindkét karjait az égfelé emelve fel, csöndesen, áhitattal susogá, mintegy e fénylő csillagokhoz beszélve: „Oh légy áldott légy áldott e szavakért; oh mily hálás leszek ezért életemen keresztül!“

Aztán felállott, hallgatódzott, hogy készen legyen, ha Gudulának ne talán segélyre lenne szüksége.

Magy. kir. sz. tiszavidéki vasuti **MENETREND**, az erdelyi vasutizlet megnyitása napjától a további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé		II. Bécs és Pestről Arad felé		III. Bécs és Pestről Nagyvárád felé		IV. Nagyvárád felé Bécs felé		V. Nagyvárád felé Bécs felé	
óra	percz	óra	percz	óra	percz	óra	percz	óra	percz
Bécs	8	Bécs	7	Bécs	8	Bécs	10	Bécs	10
Pest	6 30	Pest	5 23	Pest	6 30	Pest	11 44	Pest	11 44
Czegled	9 39	Czegled	8 19	Czegled	9 21	Czegled	12 55	Czegled	12 55
Szolnok	10 37	Szolnok	9 17	Szolnok	10 16	Szolnok	1 33	Szolnok	1 33
Püsp.-Ladány	1 33	Püsp.-Ladány	1 3	Püsp.-Ladány	1 9	Püsp.-Ladány	2 18	Püsp.-Ladány	2 18
Nyiregyháza	3 5	Nyiregyháza	3 18	Nyiregyháza	3 5	Nyiregyháza	4 39	Nyiregyháza	4 39
Tárnov	4 35	Tárnov	4 24	Tárnov	4 31	Tárnov	5 55	Tárnov	5 55
Miskolc	5 31	Miskolc	5 9	Miskolc	5 24	Miskolc	6 39	Miskolc	6 39
Kassa	7 24	Kassa	10 46	Kassa	7 24	Kassa	8 39	Kassa	8 39
Kassa	9 56	Kassa	1 51	Kassa	9 56	Kassa	6 14	Kassa	6 14

A közállomásokról indulás ideje, minden pályaudvaron a kitűgesített részletes menetrendben van kimutatva.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik menetrendje:

Arad-Seben: Indul Aradról naponként este 7 órakor. — Érkezik Aradra naponként reggel 5 óra 19 perczkor, (3—4 utas felvétele mellett.)
 Nagyvárád-Arad: Ind. (Személy-szállítás), Nagyvárádról naponként este 6 órakor. — Érkezik Nagyvárádra naponként reggel 9 órakor.
 Nagyvárád-Kolozsvár: Ind. Nagyvárádról napként este 6 ór. 30 percz. — Érkezik Nagyvárádra naponként reggel 9 órakor.
 Nyiregyháza-Beregszász: Ind. Nyiregyházaról napként reg. 7 ór. Érkezik Nyiregyháza napként este 4 ór. 30 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Miskolc-Eger-Hatvan: Ind. Miskolcra napként reg. 8 ór. 30 percz. — Érkezik Miskolcra napként este 6 ór. 10 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Lőse-Kézsmárk: Ind. Kassáról napként reg. 12 ór. — Érkezik Kassára napként reg. 12 ór. 10 percz. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Tárnov: Ind. Kassáról napként reg. 1 ór. — Érkezik Kassára napként reg. 10 ór. 30 percz. (7 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Munkács-Sziget: Ind. Kassáról napként reg. 11 ór. 45 percz. — Érkezik Kassára napként reg. 1 ór. (5 utas felvétele mellett.)
 Kassa-Vác: Ind. Kassáról vasárnap, hétfőn, szerdán és pénteken d. e. 10 ór. — Érkezik Kassára hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton d. u. 2 ór. 45 percz. (3 utas felvétele mellett.)

Az igazgatóság.

158-dik árjegyzék

az „István” gőzmalom gyártmányaitól (Debreczenben költségmentesen, készpénzlettel o. ében, 10-telezottség nélkül).

- A. Asztali dara nagy szemű — 15 00
- B. Ugyanaz apró szemű — 15 00
- C. Dara közepeszerű — 12 40
- O. Királyliszt — 15 20
- 1. Lángliszt — 12 40
- 2. Monthliszt — 12 —
- 3. Zsemlyelisztt különös — 11 —
- 4. Ugyanaz — 10 40
- 5. Fehér kenyérlisztt I. rendű — 7 60
- 6. Ugyanaz II. rendű — 7 60
- 7. Barna kenyérlisztt I. rendű — 6 60
- 8. Barna kenyérlisztt II. rendű — 5 60
- Kétszeres liszt — 7 40
- Rozslisztt I. rendű — 7 40
- Rozslisztt II. rendű — 5 —
- 000. Árpakása — 16 —
- 00. Árpakása — 16 —
- 0. Árpakása — 14 —
- 1. Árpakása — 11 —
- 2. Árpakása — 10 —
- 3. Árpakása — 9 —
- Láblisztt — 5 20
- Korpa — 2 —
- Árpalisztt — 4 —

Minden zsákért 1 frt lefizetendő. — E betétet azonban a vevő visszakapja: ha a zsákot, az elvettől számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül bérmen tesen visszaszállítja. Utánvétel mellett visszaküldött zsákok nem fogadtnak el.
 Simaörülés mázsánként 60 kr.
 Darálás — 70 kr.
 Debreczen, okt. 17. 1869.

H I R D E T É S E K.

jutalom-sorsjáték

1.580.500 tallér, vagy 2,765,875 ft értékben.

Az alapítók nyeregyháza városi önkormányzatának foglalkoztatottai által engedélyezett és garantált legújabb nagy

100,000, 60,000, 40,000, 20,000, 5000, 5000, 12,000, 10,000, 8000, 6000, 5000, 4000, 3000, 2000, 1500, 130: 1000, 400 stb. tallér értékben, vagy: 175,000, 105,000, 70,000, 35,000, 26,250, 21,000, 17,500, 14,000, 10,500, 8750, 7000, 5250, 3500, 2525, 1750, 700 stb. o. é. ft értékben.

Csupán nyeregyháza városi önkormányzatának, s ezeknek közlése akár közvetlen megküldés, akár nagy európai bankházakra való utalványozás által a legpontosabban történik

Már folyó hó 9-én megkezdődnek a húzások

1/4 eredeti államsorsjegy — 4 ft 75 kr.
 1/2 " " " " — 5 ft 30 kr.
 1 egész " " " " — 7 ft — kr.

ezek az összeg beküldése után bárholva pontosan megküldetnek. Minden megrendelés mellé a hivatalos törv. csatolattal, s a részvényeseknek a húzások sorozatát megküldetnek.

Bank háznak, mely a legbiztosabb és legjelentékenyebb nyeregyháza közlése által már Európában ismert, a horegzi kormány által e sorsjegyek feladásával bíratott meg. A megrendelések, még ha 1 e g k i s e b e k e is a legjavosabb vidékekre is fűtőként expedáltak.

Az így szolid alapokon nyugvó vállalatnál előre láthatólag igen nagy részvételre lehet számolni. — Kérjük emellett a megrendeléseket minél előbb, **már a húzás közelegése miatt is megtenni!**

158. 4—? bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

Hely-változtatás.

Alkotmányunk szerénységje a n. é. közönséggel tudatni, hogy a nagyváradi n. sz. 2201. sz. a. saját háza orok áropon elalván, — lakását már sz. Mihály-naptól **nagyvárád-utca végén levő Horog-házba** helyezte át

Vendéglőjét és sörcsarnokát, melyben étel, italok jóságáról s pontos kiszolgálásáról kezeskedik, a n. é. közönség partiógásába ajánlja, egyetemes **reszelővágó** tanult mesterségét tovább is folytatja.

Májor Agoston, reszelővágó s vendéglős.

151. 2—5

„István” gőzmalom-társulat

azon t. cz. részvényesei, kik az 1868. évi ápril 26-ki társulati közgyűlés határozatából kibocsátott új részvényekre szólnak

ideiglenes igazolványaikra

az 5-ik részletdíjüket okt. 15-ig nem teljesítették, ezemel harmadszor és utoljára hivatalnak fel: annak **nov. 15. napjáig** késedelmi kamatokkal együtt való eszközölésére, mivel ellenkező esetben — új részvényhez joguk — a most eddig tett belátással együtt elvesz.

Debreczen, november 1-én 1869.

157. 2—0 **A képviselő választmány.**

Debreczeni

gőzmalom részvények

kaphatók

TÁTRAY KÁRPÁT

gőzmalom pénztárnoknál.

152. 4—5

H i r d e t m é n y.

A tiszavidéki vaspálya társulat

teljes igazgatósága hivatalos működését folyó évi **november 8-án Pesten** megkezdí. Azért is vállalatunkat illető mindennemű **levelezést Pestre** irányoztatni kérünk.

Bécs, október 1869.

156. 3—3 **A tiszavidéki vaspálya társulat.**

Figyelemre méltó ajánlat.

A nagy pénzsorsjátékban részvételre, mely sorsjátékok a lehető legnagyobb nyeregyháza esélyeket nyújtják, — melyek húzása **már jövő hó 9-én megkezdődnek,**

a legújabb eredeti

államsorsjegyeket

1 1/4 ft, 3 1/2 ft és 7 fton a leghamarabb lehet kapni, a pontosságáról ismeretes **hamburgi bankháznál, Steindecker és T-nál.**

144. 12—?